

ZÁZRAČNÝ ORIEŠOK 2006

ROZPRÁVKA O MALEJ EVIČKE
A SLÁVNOM REXOVI

Rozprávky o **slávnom Rexovi a malej Evičke**
sú takmer skutočné detektívne príbehy...

Neobyčajne obyčajný dedinský psík Rexo, s veľkou pomocou kocúra Emila, v nich vyrieši niekoľko tajuplných prípadov. Poradí si so záhadnými zelenými svetielkami i nádherným, v mrkvovej hriadke strateným červeným perom, vypátra, kam sa podel chrumkavý kapustný list i najkrajšie vajíčko. No svoje **detektívne majstrovstvo** naozaj dokáže, keď objasní náročnú záhadu svojej stratenej detektívnej fajky...

Rozprávky vymyslela a napísala spisovateľka **Libuša Friedová**
(1925)

S vysokou mierou empatie spracúva zdanlivo všedné témy - jej moderné autorské rozprávky sú vtipné, citovo pôsobivé, pracujú s príbehom a spájajú v sebe obyčajný svet s rozprávkovým zázračným prvkom tak, aby sa zvýraznilo ľudské poslanstvo príbehu. Od roku 1969 spolupracuje s rozhlasom na tvorbe rozprávkových seriálov (*Petrík a ružový skútrik, Mášienka a päť domácich škriatok, Papierová lastovička, O bábkovom kráľovi a bábkovom šašovi, O malej Evičke a slávnom Rexovi, Rozprávky s podkovičkami*). Pútavé rozprávanie je charakteristické aj pre jej knižky pre deti (*Magdalénka a škriatkovia, Maľované čítanie alebo Môj prvácky rok, Rozprávky v dome, Rozprávky s podkovičkami, Rozprávky zo skrine*), z ktorých niektorým predchádzalo rozhlasové spracovanie.

...možno trošku netradične, ale tieto rozprávky boli najprv (v roku 1993) spracované v **rozhlasovej podobe**

Na ich realizácii sa podieľali:

Rozhlasová úprava: Libuša Friedová

Dramaturgička: Beata Panáková

Technická realizácia: Emília Miháľeková

Réžia: Eva Galandová

Interpret:

Jozef Kroner

...a až omnoho rokov neskôr (v roku 2005) získali aj **knižnú podobu** ako súčasť knižky **ROZPRÁVKY ZO SKRINE** z vydavateľstva **REGENT**

...obrázky do tejto knižky namaľoval ilustrátor

Martin Kellenberger

Ukážka:

*„Na konci dediny stál domček.
A v ňom žila malá Evička.
Na dvore pri domčeku bola psia búda.
V nej býval pes Rexo.
Naoko vyzeral celkom obyčajne.
Nemal useknutý chvost.
Ani umelecky zastrihnuté uši.
A dajaký vzácny psí rodokmeň – to už vôbec nemal.
Preto si o ňom mohol každý myslieť,
že je to obyčajný dedinský orch.
No našťastie Evička mala o Rexovi inú mienku.
„To preto, lebo niekedy si treba o niekom myslieť,
čo by sme si mali myslieť,“ vravela.
„A ja si o Rexovi myslím, že je to veľmi významný pes.
Niečo ako psia hviezda.
Ale aká?
Však azda sa raz stane niečo neobyčajné
a svet konečne uvidí, o koho ide.“*

Piešťany: MsK, 2006 - Ev.č. 2/2006